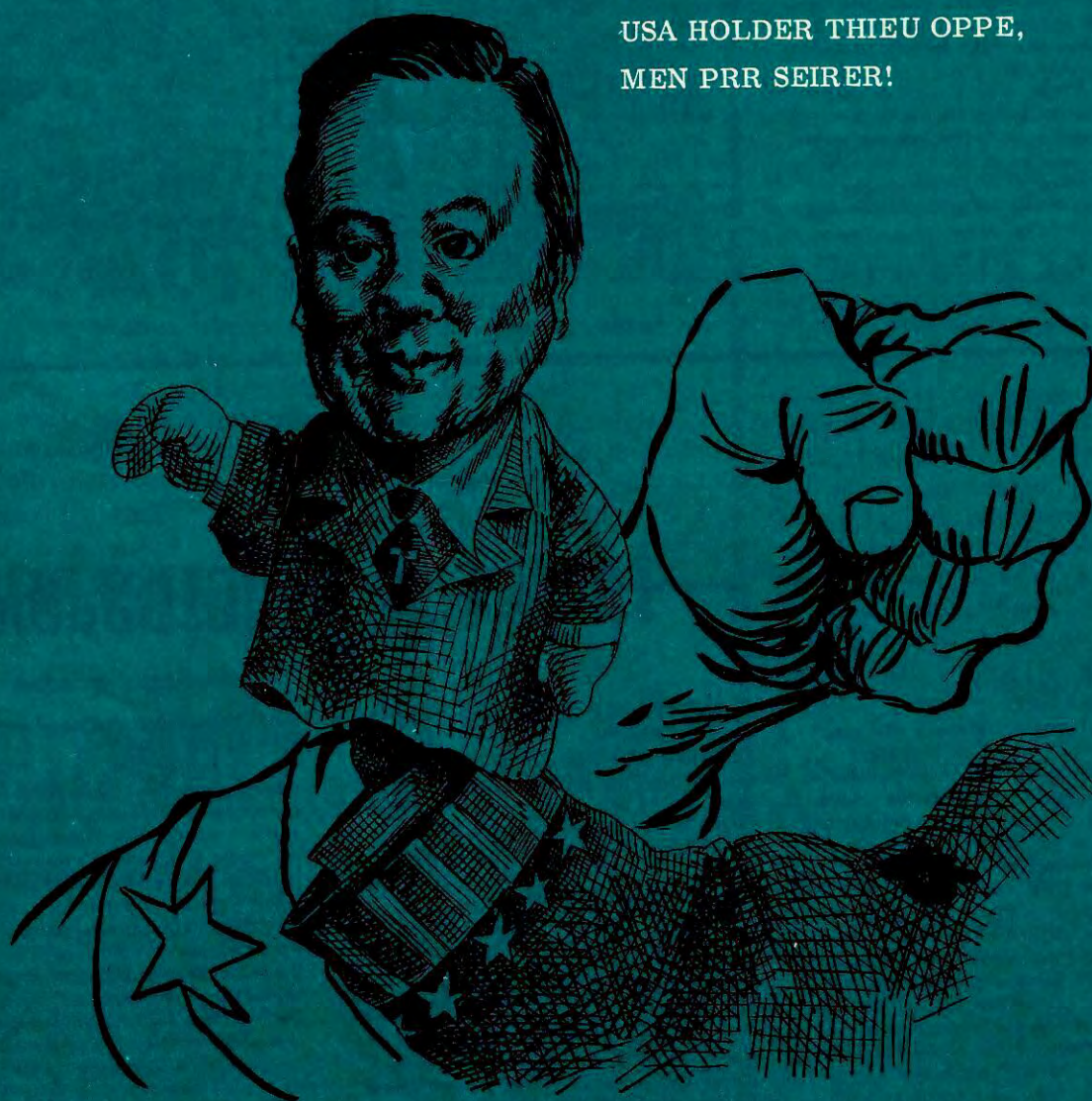

for vietnam

Nr. 3/4 1974 Årg. 9

Pris 2 kr.

USA HOLDER THIEU OPPE,
MEN PRR SEIRER!

DEN TREDJE KRAFTA I SØR-VIETNAM
DNA HAR ANERKJENT SAIGON.
MEN IKKE PRR OG GRUNC

for vietnam

For Vietnam utgis av Solidaritetskomiteen for Vietnam, Uranienborgveien 11, Oslo 3. Post-giro 20 83 13

Ansvarlig utgiver: Inger Selsjord

NORGE MÅ ANERKJENNE PRR OG GRUNC STRAKS!

NORGE MÅ ANERKJENNE PRR OG GRUNC STRAKS!

Kravet om at Norge må anerkjenne PRR og GRUNC må nå stilles med full styrke i den norske Indokina-opinjonen. Norsk anerkjennelse er den beste støtten vi akkurat nå kan gi de indokinesiske folk. Enkelte DNA-folk mener at diplomatisk anerkjennelse ikke er noen politisk sak, men en formell sak. Et slikt syn kan vi ikke godta, det er ikke i overensstemmelse med virkelighetens verden. En anerkjennelse er en politisk handling og en politisk støtte til frigjøringskampen i Indokina. At Norge i dag har diplomatiske forbindelser med quislingene i Saigon, er en politisk støtte til Thieu og til USA-imperialismen. Når regjeringa har en "avventende holdning" til hva som foregår i Kambodsja, fungerer dette i praksis som en støtte til Lon Nol-

klikken og USA-imperialismen. Hvilken betydning har det så for det vietnamesiske og kambodsjanske folket at PRR og GRUNC blir anerkjent av det lille landet Norge? Det som foregår i Indokina er en kamp mellom USA-imperialismen og deres lakeier og de indokinesiske folk på den andre side. For PRR er det av største viktighet å isolere fienden, USA-imperialismen. En mer isolert fiende er en svakere fiende. En svakere fiende vil minske krigens lengde, det vil skape færre lidelser for de indokinesiske folk. Uten tvil vil de indokinesiske folk en gang frigjøre seg fullstendig fra USA. Senterstudentavisa CULTURA skriver på ledersplass: "Regjeringas anerkjennelsespolitikk har altså generelt vært lite solidarisk overfor frigjøringskreftene i den tredje verden". Sanne ord. Det var først etter at både kolonilandet Portugal og USA hadde oppfordra Norge til

å gjøre det, at Norge anerkjente PAIGC i Guinea Bissau - som regjeringa nr. 93! DNA-ledelsen har siden krigen hatt en reaksjonær anerkjennelsespolitikk. Internasjonal folkerett går nå i progressiv retning, toppkonferansene for alliansefrie land er et eksempel på det. Et annet er at til nå har 62 regjeringer anerkjent GRUNC og 43 PRR. Norge er allerede i bakleksa. Men den holdning DNA-regjeringa legger for dagen, vil Norge neppe anerkjenne PRR og GRUNC før vi får lov av storebror USA å gjøre det. Men regjeringa skal ikke få fred i denne saken. Det skal gå som et stormvær gjennom den norske Indokina-opinjonen at Norge må anerkjenne PRR og GRUNC. Det er ene og alene gjennom press fra grunnplanet at vi kan få gjennom dette kravet.

FRAM FOR RESOLUSJONER!

FRAM FOR RESOLUSJONER

Solidaritetskomiteen for Vietnam stiller som hovedoppgave parolen om at Norge må anerkjenne PRR og GRUNC. Hvordan skal vi få dette kravet gjennomført? Er det nok at Solkom sender et brev til utenriksministeren? Nei. Er det nok at Solkom tar kontakt med enkelte parlamentarikere? Nei. Kravet om anerkjennelse av PRR og GRUNC må stilles fra grunnplanet i den norske Indokina-opinjonen. Vi må vise at kravet har bred støtte blant det norske folk. Hvordan kan vi gjøre dette? Reis resolusjonsforslag i din fagforening, i den organisasjon, på din skole. La haugen med vedtatte resolusjoner bli så svar på regjeringens bord, at ikke regjeringen kan se bort fra dette rettfærdige kravet. Avisen til Senterstud i Oslo hadde en leder i nr. 4/74 hvor de krever at Norge må anerkjenne PRR og GRUNC. Det heter bl.a.: "Senterstudentenes landsmøte i sommer vedtok enstemmig anerkjennelse av PRR. Man må imidlertid kunne ta enda sterkere i og forlange at regjeringen omsider tar konsekvensen av sin uttalte holdning og samtidig bryter forbindelsen med det fascistiske Thieu-regimet... Kravet om anerkjennelse av PRR og GRUNC må derfor reises med større tyng-

de og fremfor alt større bredde enn det som har vært tilfelle". NSUs landsting i høst krever også at Norge anerkjenner PRR og GRUNC. I begrunnelsen heter det: "I høst vil spørsmålet om GRUNC eller Lon Nol skal representere Kambodsja igjen komme opp i FN. NSUs landsting krever at Norge stemmer for at GRUNC skal representere Kambodsja. Vi krever at Norge umiddelbart anerkjenner folkets regjering i Sør-Vietnam, PRR, og folkets regjering i Kambodsja, GRUNC. ANERKJENN PRR OG GRUNC!" Rødt Ungdom og Norges Kommunistiske Studentforbund sier i en fellesuttalelse: "Vi krever at regjeringa bryter forbindelsene med Saigon. Vi krever at regjeringa anerkjenner PRR og gir PRRs Oslo-kontor diplomatisk status umiddelbart... ANERKJENN PRR! GI PRR-KONTORET DIPLOMATISK STATUS!" Følgende resolusjon ble vedtatt på veterinærstudentenes ekstraordinære allmannamøte mandag 21/10-74: "Studentene ved NVH, samlet til allmannamøte mandag 21/10 henstiller til den norske regjering å anerkjenne folkets regjering i Sør-Vietnam, PRR' og folkets regjering i Kambodsja, GRUNC... En norsk anerkjennelse vil ikke bare være en direkte

støtte til folkenes frigjøringskamp, men vil også bety at Norge må bli nødt til å stemme for representasjon for PRR og GRUNC i internasjonale fora, f.eks. FN". Landsmøte i Norsk Byggningsarbeiderforbund krever i en uttalelse at den norske regjering nå bygger ut sin diplomatiske representasjon med den provisoriske revolusjonære regjering i Sør-Vietnam. Det er denne regjering som har folket støtte og oppslutning. Et slikt skritt fra norsk side vil være i pakt med de tidligere solidaritetserklæringer fra norsk arbeiderbevegelse til folket i Sør-Vietnam. Dette er bare noen få av de resolusjonene som er kommet inn. Men det trengs mange, mange flere skal vi kunne presse regjeringa til å anerkjenne PRR og GRUNC. Særlig er det fint med resolusjoner fra fagforeningsklubber. Alle vedtatte resolusjoner må sendes til: - Solidaritetskomiteen for Vietnam, Uranienborgveien 11, Oslo 3. - Utenriksministeren, UD, 7. juni plass 1, Oslo 1. - PRRs informasjonsbyrå, Boks 8317, Hammersborg, Oslo 1. - FUNKs informasjonskontor, Maria Prestgårds-gt. 10, 116 52 Stockholm, Sverige.

Kultur och imperialism

"Menneskenes materielle behov er begrensede; menneskenes kulturelle behov er ubegrensede" – Hoang Tung, sjefsredaktør for "Nam Dan". Det var neppe dette han mente med at menneskenes kulturelle behov er ubegrensede. Denne digre Cola-statuen hadde sikkert vietnameserne klart seg foruten.

alle menn

Utgitt av NORDISK FORLAG A/S

Samleplass for krigens menneskelige «avfall».

● Leiren Chan Hung er gjemt bak boligskurene i Cholon i en av Saigons sydlige forsteder. Chan Hung er en oppsamlings og fordelingsleir, men like meget et oppbevaringssted. De menneskelige ruiner krigen etterlater seg i Saigons gater blir samlet opp her. For hverken byen Saigon eller regjeringsmyndighetene tåler å se følgene av krigen i Saigons gater, gategutter, oldinger, krøplinger, horer og andre lidende. Turistene som nå igjen begynner å komme til Saigon kunne finne stedets realiteter for frastøtende.

Faktum er nå at Saigon ti måneder etter våpenhvilen ved første blick ikke viser de minste spor etter

tretti års krig. Her er ingen ruiner eller bombekratre i gatene. På byens boulevarder hersker travelt virksomhet, alt foregår flittig, rolig og disiplinert.

Men så begynner man å legge merke til krigens etterlatenskaper. Tomme hus som amerikanerne har forlatt, sosialt drivgods – mennesker som ikke lenger har noe hjem, ingen slektninger, ingen fremtid, krøplinger uten armer eller ben.

Hva blir det av dem? Sjelden mer enn et tøyestykke rundt livet – og sult. De er mellom seks og åtti år gamle, piker, gutter, kvinner og menn. De lever av tigging, nasking, innbrudd og bedragerier («Change money, Sir?»). Mange forsørger seg ved prostitusjon, mens de som er sterkest og har flaks kan få seg arbeid i markedshallene.

Jeg vet ikke hvor mange slike ulykkelige mennesker det finnes i Saigon, det er ingen som vet det nøyaktig. Kanskje er det mellom 30.000 og 40.000. De sover i oppganger, blant søppelkasser og i mørke krokar, og de kommer sjelden frem i lyset.

Rockefeller: rik og hård

USA:s nye vicepresident, Nelson Rockefeller, är en gammal ringräv i politiken. Som namnet tyder på är han fabulöst rik. Hans farfar grundade Standard Oil Company och sedan dess har familjens intressen vidgats till stålindustri, banker, fastigheter m.m. och sträcker sig över hela världen. Rockefellers tillhör det s.k. öst-kustetablissemang.

Rockefeller har varit politiker sedan 1940. Tre gånger har han kandiderat till president, och under 15 år var han staten New Yorks guvernör. Rockefeller sägs också ha »upptäckt» Kissinger. Henry Kissinger var hans utrikespolitiska rådgivare under 1950- och 60-talen då Rockefeller försökte bli republikansk presidentkandidat. Nelson Rockefeller svärmar för ett militärt starkt USA och har varit hög i Vietnamfrågan. Han misstror nedrustningsförhandlingarna med Sovjet.

Det var Nelson Rockefeller som utformade USA:s nykoloniala politik i Sydamerika. Bl.a. grundade han AIA och IBEC. Det första var ett så kallat icke vinstgivande företag som byggde sjukhus och skolor i fattiga sydamerikanska länder. Det andra lånade pengar till utveckling och jordbruk. Men räntorna på lånen var höga och affärerna har gått bra. IBEC äger idag 135 affärer och fabriker över hela kontinenten. Fortfarande kontrollerar Rockefellers kreditgivning i många av länderna i Sydamerika.

Några andra av Rockefellers gärningar: Han har medverkat till att staten New York fått USA:s strängaste narkotikalagar. Det var Rockefeller som beordrade den blodiga upplösningen av fängrevolten i Attica. ■

VIETNAM Bulletinen

«ANTI-IMPERIALISTER MÅ STUDERE VERDENSITUASJONEN»

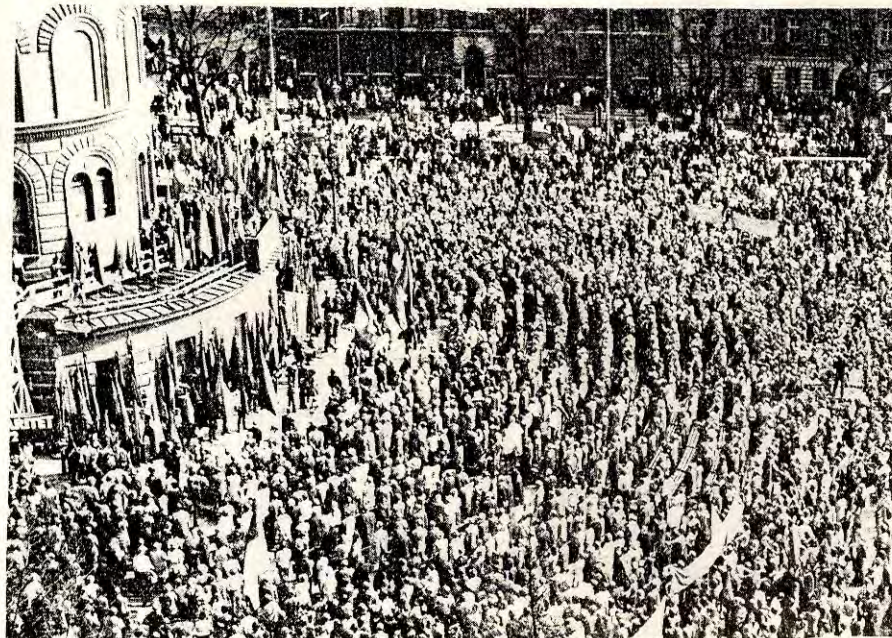
Solkoms søsterorganisasjon i Sverige, De Førenade FNL-grupperna, eller DFFG på folke-målet, ble dannet ved årsskiftet 1965/66. (Solkom ble dannet 5/12-65.) Allerede fra begynnelsen var DFFG en klar anti-imperialistisk organisasjon med paroler som "USA ut av Vietnam" og "Støtt FNL!" og det var aktivistene som var kjernen i fronten. I begynnelsen var organisasjonen en gjeng aktivister som ville studere utenriks-politikk. I september 1965 ble FNL-gruppa dannet i Stockholm. Etter hvert er den lille gjengen med aktivister blitt en stor organ- isasjon med FNL-grupper på ca. 135 forskjellige steder.

For Vietnam har hatt en samtale med Gunnar Bergström som er internasjonal sekretær i DFFG.

GUNNAR, PÅ DFFG'S LANDSMØTE I 1973 KOM DERE FRAM TIL ET VEDTAK PÅ AT FRONTEN SKULLE STUDERE VERDENS- SITUASJONEN. DETTE INNEBAR AT DERE OGSÅ SKULLE STUDERE SOVJETS UTENRIKS- POLITIKK. I VÅR OG SOMMER BLE DFFG MEGET HARDT ANGREPET AV BL.A. SARA LIDMAN. DETTE HAR SPREDD MANGE RYKTER OG FORVIRRING OM DFFG OG- SÅ HER I NORGE. KAN DU SI NOE OM HVA SOM HAR SKJEDD?

På landsmøtet ble vi enige om å studere hele verdenssituasjonen. Det er en studiesirkel på 6 brev, hvorav ett er om Sovjet. En anti-imperialist i dag kommer ikke utenom spørsmålet om Sovjet. F.eks. Sovjets innvirkning i Kambodsja.

Debatten om verdenssituasjonen kom seint i gang, ikke før på vårparten i år. Til nå har alle gruppene vært gjennom studier på USA-imperialismen og Palestina. I sommer kom så pressedebatten om DFFG og Sovjet. Det har i mange år stått i DFFG's program at Sovjet har en imperialistisk utenrikspolitikk. På landsmøtet i fjor la vi opp til en intern diskusjon på verdenssituasjonen. I pressedebatten

Enhet-solidaritet demonstrasjon i Stockholm

er det kommet fram to hovedargumenter mot DFFG. Det første er at DFFG ikke skal ta opp andre saker enn INDO-KINA. Til det har vi svart at vi alltid har gjort det, f.eks. gikk vi mot Sovjets invasjon av Tsjekkoslovakia.

TROR DU DISKUSJONSKAMPANJEN VIL FØRE TIL AT DFFG VIL BLI EN FRONT MOT ALL IMPERIALISME?

Diskusjonen hadde som målsetting å bli klar over hva som er hovedmotsigelsen i verden i dag, og om DFFG uansett hva som er brennpunkt skal fortsette å arbeide med Indokina. Vi stiller spørsmål ved om DFFG's program er det beste i den nåværende situasjonen. Hvis ikke, må vi bli klar over hvilken vei fronten skal gå. Men det er utelukket at DFFG vil bli en slags almen anti-imperialistisk front.

Det andre argumentet er at Indokina er brennpunkt i verden i dag, eller for å si det på en annen måte at det er i Indokina kampen mot imperialismen er mest skjerpa. Dette er ikke lenger noen selvsagt ting, mye har for- andra seg etter Parisavtalen. DFFG kommer til å konsentrere seg om Indokina i over- skuelig framtid.

DET HAR I NORGE VÆRT STORE DISK- USJONER DEN SEINERE TID OM HVORDAN INNSAMLINGER TIL DET VIETNAMESISKE FOLKET SKAL DRIVES, HVORDAN GÅR INNSAMLINGENE I SVERIGE?

DFFG har nå snart samla inn 10 millioner kr. til PRR. Det er vi godt fornøyd med. Vensterpartiet Kommunisterna (VPK) har på eget initiativ starta en partiinnsamling til Vietnams Arbeiderparti. Tilsvarende har Kommunistisk Ungdom (KU) en innsamling til Ho Chi Minhs ungdomsbrigade. HVORDAN ER TENDENSEN I SOLIDARITETS- ARBEIDET I SVERIGE NÅ?

Det er som sagt ca. 135 FNL-grupper rundt om. Dette er omtrent like mange som vi har hatt de siste åra. Bladet vårt, Vietnam- bulletinen, har opplag på ca. 30 000. Tidlig- ere har vi vært helt oppe i 65000. Men tende- nsen er allikevel god. Det er flere grupper som har kommet til i det siste. HVA SKAL TIL FOR Å FÅ I STAND EI GOD FNL-GRUPPE?

Jeg mener det er viktig å forandre den sosiale strukturen, slik at flere eldre arbeidere kan bli med. Ellers synes jeg det er viktig at aktivistene får kontakt med vanlige folk, at de går regelmessig på dørbesøk f.eks.

ARBEIDERE OG UNDERTRYKTE I ALLE LAND, FOREN DERE!

KLASSEKAMPEN

Les om USA-imperialismen
og Sovjets sosialimperialisme i Klassekampen.
Avisa til AKP(m-l)
Jeg tegner abonnement på Klassekampen for.....mnd.

Navn.....
Adr.....

Abonnementspriser: 1/1 år: kr. 60.- 1/2 år: kr. 35.- 1/4 år: kr. 18.-
Adr. Klassekampen, Boks 2046, Grøtnerløkka, Oslo 5
Postgiro 20 66 99

for vietnam

Solidaritetskomiteen for Vietnam holdt sitt 6. landsmøte i Trondheim 26. og 27. oktober. 70 delegater fra nesten hele landet var møtt fram. Inger Selsjord ble gjenvalgt som forkvinne, og For Vietnam har hatt en samtale med henne.

Solkoms forkvinne I. Selsjord :

TRAPP OPP STØTTEN TIL INDOKINAS FOLK

TRENGER FOLKENE I INDO-KINA "SOLKOM" ETTER DEN ENDREDE SITUASJONEN MED UNDERTEGNElsen AV PARISAVTALEN? Situasjonen i Indo-kina er ikke så forandret som det kan se ut til. Gjennom den vestlige pressa og massemediene får vi det inntrykk at i Vietnam er det fred, og at folket setter alle ressurser inn på å bygge landet opp etter den lange og harde krigen. Dette er dessverre ikke tilfelle. Hver eneste dag bryter USA og Thieu fredsavtalen. Bare Thieu-regimet har etter undertegnelsen i januar 1973 brutt den mer enn 300 000 ganger. Dette betyr at folket, FNL og PRR ikke kan sette alle krefter inn i oppbyggingsarbeidet, men først og fremst må forsvare avtalen.

USA sender fortsatt støtte til Thieu, og de over 200 000 politiske fangene er fortsatt ikke løslatt.

I Kambodsja pågår det harde kamper. Her står frigjøringsfronten enda sterkere enn noe annet land i Indokina, og Lon Nol kontrollerer så å si bare Phnom Penh. Alt tyder på at frigjøringa vil komme først i dette landet. For at frigjøringa skal skje på en lettest mulig måte, er det viktig at USA-imperialismen blir isolert på internasjonal basis. Dette kan vi bidra med til ved å danne en Kambodsjaopinion i Norge, og ved å få regjeringa til å anerkjenne GRUNC. Ut fra dette besluttet landsmøtet å arbeide ut fra følgende paroler i kommende periode:

- Den norske regjeringa må anerkjenne folkets regjering i Sør-Vietnam, PRR, og folkets regjering i Kambodsja, GRUNC.
- Full støtte til frigjøringskampen i Kambodsja
- USA ut av Indokina
- Kamp mot USA og Thieus brudd på Parisavtalen.

HVILKE METODER OG AKSJONER SKAL BLI TATT I BRUK I ARBEIDET FOR Å OPPFYLLE PAROLENE?

Vi har ikke drevet nok Kambodsja-arbeide, så folk har forholdsvis liten viten om hva som skjer der. Vi kommer derfor til å spre en del opplysningsmateriale om Kambodsja, og da særlig om GRUNC.

Samtidig vil vi oppfordre bl.a fagforeninger, ungdomsorganisasjoner og elevråd til å vedta resolusjoner om anerkjennelse av PRR og GRUNC. På den måten håper vi å kunne legge press på regjeringa.

Videre vil vi intensivere innsamlingsarbeidet og håper å kunne slå Solkoms "Solidaritet Norge-Vietnam" og Vietnabevegelsens "Vietnam- 70" sammen.

Den neste viktige oppgava vår er å arbeide mer med salget av For Vietnam. Bladet er organisasjonens beste mulighet til å spre politikken utad, og det er derfor viktig at det kommer jevnlig og ikke for sjelden ut. Men for at dette skal bli en varig realitet, trenger bladet en god økonomi, og her spiller abonnentene en viktig rolle.

Parolen er : Bli For Vietnam - kommisjonær, dvs. tegn 5 abonnementer og betal 40 kr. Samtidig oppfordrer vi alle som støtter Solkom til å tegne støttemedlemskap.

I ET VEDTAK FRA LANDSMØTET STÅR DET AT SOLKOM SKAL STUDERE VERDENS-SITUASJONEN. BETYR DETTE AT DERE VIL TA OPP EN ANALYSE AV SOVJETS POLITIKK?

Hvis en skal studere verdenssituasjonen, må man også studere Sovjets rolle i verden. Dette betyr imidlertid ikke at studiene skal gå på bekostning av solidaritetsarbeidet, de skal tvert i mot hele tida ta utgangspunkt i det som gavner dette arbeidet!

Fasit for DNA:

Henry Trygve, dette blir jo bare værre og værre.

NORGE HAR MEN IKKE

Siden 1948 har Norge hatt en konsul i Saigon. Ny honorær konsul ble oppnevnt i 1960. Tidligere utenriksminister John Lyng sa i 1969: "Deri ligger etter en strikt folkerettslig tolkning så vidt jeg kan skjønne en anerkjennelse de jure av regimet i Sør - Vietnam." (Det daværende Diem-regimet) I dag har Norge diplomatiske forbindelser med quislingene i Saigon, men ikke

med PRR. Saigon, som har diplomatisk representasjon i Norge, kan når som helst opprette ambassade i Norge. Norge anerkjenner ikke landet Kambodsjas eksistens. Norge anerkjenner ikke den lovlige statssjefen Sihanouk. Norge har ikke anerkjent landets eneste lovlige regjering, GRUNC.

HVA HAR NORGE GJORT?

I perioden 1946-1954 førte Frankrike en kolonikrig i Vietnam. Liksom USA om lag 20 år etterpå, hadde Frankrike 500 000 soldater i Vietnam. Den franske kolonikrigen er ikke noe vakrere bilde enn USAs imperialistiske krig; det vietnamesiske folket ledet av Viet Minh var fienden. Frankrike led det endelige nederlaget i Vietnam i 1954 i Diem Bien Phu. Kort tid deretter ble Geneve-avtalen underskrevet. DNA satt i regjeringsposisjon i denne perioden. NATO-landet Norge fulgte villig i storebrors USAs fotspor og ga sin fulle støtte til franskmennene. Hvorfor? Hvilke analyse hadde f.eks. Halvard Lange av Vietnam-krigen? "I den verdensomspennende striden mellom de kommunistiske diktaturene og Atlanterhavs-demokratiene kan det bli av helt avgjørende betydning hvilken vei utviklingen tar i dette svære området (Sørøst-Asia).." Frigjøringsbevegelsene var en "kommunistisk trusel" mot det "vestlige demokrati".

USA TAR OVER KRIGEN

USA overtok krigføringa. Men for DNA og regjeringa stilte ikke dette saken anderledes. På et NATO-møte i Haag i 1964, ble det reist forslag om ikke-militær hjelp til Vietnam (Saigon). Igjen ga Lange uttrykk for DNAs syn: "Rent praktisk ville det vi kunne gjøre i alle tilfelle være svært beskjedent (pga. små bevilgninger til utviklingshjelpen). Men det dreier seg om er hjelpetiltak som har til hovedformål å markere et politisk standpunkt, en tilslutning til den politikk som blir ført og vel også en oppslutning om den regjering som styrer landet". Klare ord for penge: Vi støtter fullt ut USAs imperialistiske overfall på Vietnam, men av praktiske årsaker kan vi ikke gi materiell støtte (desverre).

DNA I OPPOSISJON 1965-69

FNL ble dannet i 1960. I 1964 begynte USAs bombing av Nord-Vietnam og Laos, året etter ble de første av de over 500 000

amerikanske soldatene som var i Vietnam, transportert inn i landet. Krigen hadde forandret seg fra å være en militær og politisk støtte til Diem, til åpen militær intervensjon. Folk rundt om i verden fikk øynene opp for hva som virkelig skjedde i Vietnam, den amerikanske propagandaen ble gjennomskuet. Men ikke av den norske regjeringa og DNA. I en leder i Arbeiderbladet 24/5-66 slopp DNA katta ut av sekken: "Etter Geneve-avtalen var inngått i 1954 vedtok den norske regjeringen at vi skulle anerkjenne de to deler av Vietnam, da delingen var av midlertidig karakter. På grunn av i første rekke skipsfartsinteresser i Saigon er Norge gradvis blitt presset fra å ha en honorær generalkonsul i Saigon til å akseptere at en sør-vietnamesisk sendemann i Bonn er blitt akkreditert i Norge."

På tross av at Geneve-avtalen ble brutt og at det var Diem og USA som brøt den, "er Norge gradvis blitt presset" til å anerkjenne quislene i Saigon pga. skipsfartsinteresser. På DNAs landsmøte i 1967 skifta de tilsynelatende linje på Vietnam-krigen. DNA tar her avstand fra USAs politikk og støtter FNL. Dette er i seg selv en bra ting som har styrka den vietnamesiske frigjøringskampen. Det har vært diskutert mye om denne "endra" linja var en reell endring av DNAs Vietnam-politikk, eller om at det er nye ord, men samme politikk. Hva som har skjedd siden kan best avklare det.

PRR OG GRUNC DANNES

PRR ble dannet 6. juni 1969. Paris-avtalen om Vietnam stadfester at Vietnam er ett land som midlertidig er delt i to. Videre sier avtalen det er to regjeringer i Sør-Vietnam, PRR og Saigon-administrasjonen. Det er bare den ene av partene som overholder avtalen, PRR, mens Saigon åpent har uttrykt at de ikke respekterer avtalen.

Norge har diplomatiske forbindelser med Saigon, men ikke med PRR. Dette er fra norsk side et klart brudd på Paris-avtalen. Under utenriksdebatten 1973 reiste representantene Liv Aasen (DNA) og Arne Kielland

(SV) kravet om at Norge må anerkjenne PRR og GRUNC. Utenriksminister Frydenlund svarte: "Når det gjelder forslagene om anerkjennelse av den Provisoriske revolusjonære regjering i Sør-Vietnam og GRUNC i Kambodsja, er vurderingen den at situasjonen i begge disse områdene ennå ikke er tilstrekkelig avklart". Vi må da forstå Frydenlund slik at situasjonen i Saigon-områdene er så avklart at det er riktig å anerkjenne Saigon-administrasjonen, mens PRR som har felles

Når vil

Frydenlund

slutte å danse etter

Kissingers pipe??

ANERKJENT SAIGON,

PRR OG GRUNC

grenser med Saigon-området ennå er avklart. Ennå pussig argumentasjon!

Våren 1974 var Frydenlund igjen i ilden i Stortinget. Etter forslag fra Liv Aasen om å anerkjenne PRR svarte Frydenlund: "Etter regjeringens vurdering kan ikke de kriterier som Norge legger til grunn for folkerettslig anerkjennelse, for tiden sees å være oppfylt når det gjelder den Provisoriske revolusjonære regjering i Sør-Vietnam, PRR. Paris-avtalen av 27. jan. 1973 om stans av krigen gir heller intet grunnlag for en anerkjennelse av to regjeringer i Sør-Vietnam, i det avtalen bygger på forutsetningen om Sør-Vietnam som en stat". I artikkel 15 i Paris-avtalen står det: "I påvente av gjenforening: a) er den militære demarkasjonslinjen mellom de to soner ved den 17 breddegrad bare midlertidig og verken en politisk eller territorial grense..". I forordet til den offisielle utgaven av Paris-avtalen står det nevnt to

regjeringer, PRR og Saigon. Det er derfor i beste fall en temmelig grov uvitenhet fra Frydenlunds side når han sier at Sør-Vietnam er en stat.

Hvordan man enn snur og vender på det er den norske anerkjennelsen av Saigon en politisk støtte til Thieu og til USAs fortsatte krigspolitik i Indokina. Det er stikk i strid med DNAs landsmøtevedtak fra 1967. Heller ikke GRUNC i Kambodsja har funnet nåde for DNA: Da spørsmålet om GRUNC eller Lon Nol-administrasjonen skulle representere Kambodsja i FN, stemte Norge blankt. Det fins ingen folkerettslige argumenter for ikke å anerkjenne GRUNC. Lon Nol-administrasjonen er et kuppregime, det har ingen støtte i folket, det kontrollerer ikke mer enn ca. 5 prosent av territoriet, bortsett fra USA har det minimal internasjonal støtte. 62 regjeringer har til nå anerkjent GRUNC.

43 regjeringer har anerkjent PRR.

Norge var land nummer 93 som anerkjente PAIGC i Guinea Bissau. Norsk anerkjennelsepolitikk er blant den mest reaksjonære i hele verden. Regjeringa legger nå opp til en politikk slik at Norge skal anerkjenne PRR og GRUNC etter at de har vunnet kontroll over hele Vietnam og Kambodsja. I mens skal vi sitte å ri på to hester. Som Johan Galtung sa i et intervju i forrige nummer av For Vietnam, dette er solidaritet med de rike og mektige, ikke med verdens undertrykte folk.

DNAs egen representant, Liv Aasen, sa følgende 29. mai på Stortinget i år: "Da jeg la fram mitt forslag om anerkjennelse av PRR under utenriksdebatten i fjor var jeg overbevist om at en nordisk anerkjennelse ville være en viktig fredsfaktor. Jeg ble enda mer styrket i min overbevisning om dette under mitt besøk i Vietnam".

ARGUMENT- SAMLING

For norsk anerkjennelse
av folkets regjeringer i
Sør-Vietnam og Kambodsja,
PRR og GRUNC.

"Etter Regjeringens vurdering kan ikke de kriterier som Norge legger til grunn for anerkjennelse, for tiden sees å være oppfylt når det gjelder den Provisoriske Revolusjonære Regjering i Sør-Vietnam, PRR. Paris-avtalen av 27 januar 1973 om stans av krigen gir heller intet grunnlag for en anerkjennelse av to regjeringer i Sør-Vietnam, i det avtalen bygger på forutsetningen om Sør-Vietnam som en stat..."

Sitatet er hentet fra DNA-regjeringas utenriksminister Knut Frydenlund i Stortinget 20/5-74.

Den norske regjeringa vegrer å gå til anerkjennelse av PRR og GRUNC, folkenes representanter i Vietnam og Kambodsja, istedet opprettholder den fulle diplomatiske forbindelse med quisling-regimet i Saigon. I ord har DNA støttet de indokinesiske folkenes frigjøringskamp, i praksis viser de seg å være et haleheng til USA-imperialismen. I heftet tar vi opp til debatt DNAs holdning til "Vietnamkrigen" fra 1953 til i dag. Den andre delen av heftet tar for seg den aktuelle situasjonen i Indokina.

Heftet er en argumentsamling for kravet om norsk anerkjennelse av PRR og GRUNC. Vi håper det kan være et våpen i denne kampen.

Utgitt av:
Solidaritetskomiteen For Vietnam

Kr. 5, -

FORD : FRED I INDO-KINA?

"Hurra; Nixon er gått av, nå skal det bli andre boller i Vietnam-politikken. Fred og penger til gjenoppbyggingsarbeidet, og andre fine greier."

La oss se litt på Fords bakgrunn:

Ford er utdannet advokat, og er republikaner fra Michigan. I 25 år har han sittet som kongressmann. I 1965 ble han valgt til parti-leder for republikanerne, og ble visepresident etter Spiro Agnew.

Ford har alltid vært en trofast tilhenger av

Nixons politikk. Han har alltid støttet USAs militære engasjement hvor det enn foregikk i verden. Dessuten har han alltid fullt ut støttet et Pentagons krav om mer penger.

Innenriks har Ford alltid ført en reaksjonær politikk. Han har stemt imot en rekke reformforslag, f.eks. mot forskjellige borgerretter, bekjempet forhøyelse av minimumslønninger, og systematisk motarbeidet forbedringer av sosialhjelpen.

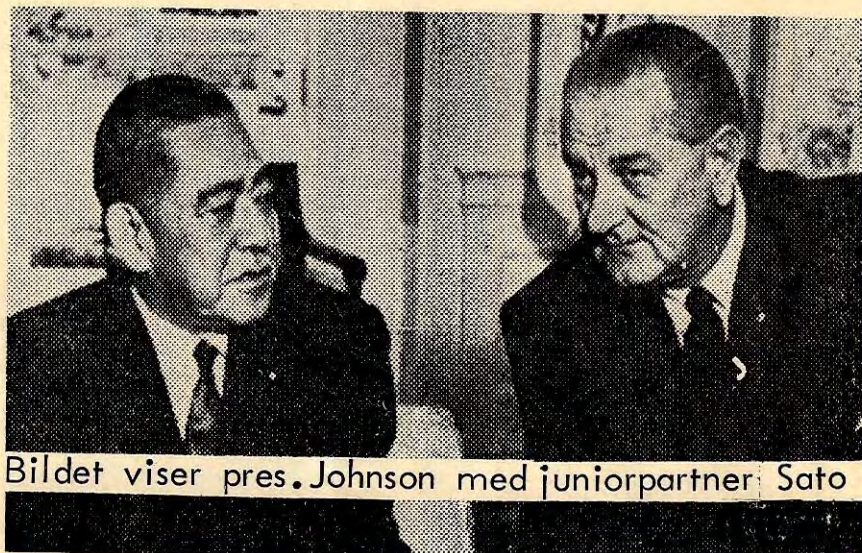
I Vietnamspørsmålet har han kommet med følgende uttalelse: "Hvorfor slår vi ikke til med full kraft i Vietnam? Skal det amerikanske folket tro at etter to og et halvt års amerikansk bombing i Nord-Vietnam så har bare 1/3 av alle militære mål blitt truffet av USAs flystyrke? Hvorfor holder vi fremdeles tilbake flyene?" (Gerald Ford, 8. aug. 1967).

I dag kjemper han hardt for å forhøye forsvarsbudsjettet. La oss derfor ikke forvirres av ovennevnte reaksjoner. De holder ikke vann. Ford er minst like farlig som Nixon i Indo-kina.

FREDSPRIS FOR HVA?

På nytt deles fredsprisen til en ledende representant for den aggressive imperialismen. For to år siden fikk EF-Brandt prisen, deretter Nixon ved Kissinger og i år hylles altså Eisaku Sato som bl.a. var statsminister fra 1964 til 1972. Med andre ord stod han i spissen for ei utvikling som umulig kan sies å representere fred, forsoning og rettferdighet.

Mange tror at den japanske imperialismen gikk i graven i 1945. Det er fullstendig galt, den tok seg bare en kort hvilepause for å komme sterkere igjen. Det er spesielt i ly av og med USA-imperialismen velsignelse og hjelp den japanske imperialismen på nytt har vokst seg sterk og truende. Spesielt har Korea- og Vietnamkrigen satt fart på denne utviklingen ved at Japan fungerte som forsyningsbase for USA. Dette medførte bl.a. at den japanske industrien fikk store bestillinger og ekspanderte. I Vietnamkrigen forsynte Japan USA med alt fra dopapir og søpe til napalm. 90 prosent av den napalmen som har vært brukt kom fra Japan. I tillegg raffinerte Japan store mengder av den bensinen USA trengte. Men denne "passive" forsyningen er ikke den eneste måten Japanere har vært med i krigen på - med Sato ved statsroret. Japan har også deltatt direkte på mange måter: Skipstransport av våpen, bensin og ammunisjon

Bildet viser pres. Johnson med juniorpartner Sato

fra havn til havn i Vietnam, japanske reparatører som deltar i amerikanske enheter, bergnings- og mudringsvirksomhet etc. Med andre ord kan Japans rolle som framskutt industriell base vanskelig overvurderes noe også handelsinntektene av krigen også tydelig viser (se faksimile).

Men dette er kanskje ikke det viktigste. En av de viktigste kjennetegnene ved imperialismen er kapitaleksport og investeringer utenlands fordi albuerommet hjemme blir for trangt. Den japanske kapitaleksporten økte kraftig under Sato. I 1969 beløp den seg til 1,26 milliarder dollar (Far Eastern Economic Review, 18-12-69). Ser vi på tendensen vil dette bare fortsette å øke. I Sørøst-Asia har Japan for lengst passert USA i nyinvesteringer i nesten samtlige land og er i ferd med å bli ledende imperialist i området. I Latin-Amerika passerte Japan både Vest-Tyskland og England i 1971 hva investeringer angår. I nær sammenheng med dette har da kravet blitt reist om at Japan må være villig til å

forsvare sine interesser. Satos forsvarsminister Nakasone har ved flere anledninger hevdet at oppgaven til Japans styrker må bli å beskytte

landets handelsruter og investeringer. Og i tråd med dette har et offensivt militærapparat blitt utbygd. Japans militære hovedmål på kort sikt synes å være å spikre sammen en militærallianse mellom Taiwan, Sør-Korea og Japan som sitt fremste undertrykkelsesapparat i Sørøst-Asia.

Den gamle militarismen har igjen vist seg på arenaen. Hans Granquist skrev i Arbeiderbladet i 1971 at en stadig mer militaristisk ånd har gitt seg uttrykk i blant annet undervisningen. Det lages filmer som hylder den japanske "patriotismen" i 2. verdenskrig. En av disse filmene, "Gateway to Glory", ender med at tidligere militarister starter opp med å trene nye generasjoner for "et større japansk imperium". "Vi kommer tilbake" er filmens gjennomgangstema.

SOLKOM S 6. LANDSMØTE

"EN SKOLE TIL VIETNAM".

Vedtatt enstemmig.

Solidaritetskomiteen for Vietnam har fått forespørsel fra aksjonen "En skole til Vietnam" om å delta i en internasjonal innsamlingsaksjon som arrangeres og kanaliseres gjennom VDU (Verdensføderasjonen av demokratisk Ungdom). Solkoms 6. landsmøte har behandlet forespørselen og vedtatt følgende:

Solkom ser det som positivt at partier og organisasjoner i Norge vil arbeide for å øke den materielle støtten til det vietnamesiske folket. Solkom mener imidlertid at det er galt å kanalisere solidaritetsarbeidet i Norge gjennom utenlandske organisasjoner som ikke har full støtte i Norsk opinion, da det kan innsnevre enheten i det nasjonale solidaritetsarbeidet. Vi mener at hovedprinsippet for innsamlinger i Norge bør være at de har en sjølstendig nasjonal utforming og at de uttrykker en direkte og vilkårsløs støtte. Dette vil på lengre sikt utvikle forbindelser og vennskap mellom det norske og det vietnamesiske folk.

På denne bakgrunn kan ikke Solidaritetskomiteen for Vietnam delta i innsamlingen "en skole til Vietnam". Derimot vil vi arbeide for at de eksisterende nasjonale innsamlinger "Vietnam 70" og "Solidaritets Norge - Vietnam" samles i en enhetlig innsamling under felles ledelse.

Solkoms 6. landsmøte, Trondheim, 1974. Vedtatt enstemmig.

UTTAELSE FRA SOLIDARITETSKOMITEEN FOR VIETNAM S LANDSMØTE:

Parisavtalen om Vietnam var en stor seier for det vietnamesiske folket. Den stadfester det vietnamesiske folkets rettigheter slik som nasjonal enhet, selvstendighet, suverenitet og territorial integritet.

Siden Parisavtalen har PRR konsolidert og bygd opp de frigjorte områdene. PRR har fått økt internasjonal støtte, ikke minst fra landene i Afrika, Asia og Latin-Amerika. PRR har konsekvent forsvart Parisavtalen.

Parisavtalen var et strategisk nederlag for USA-imperialismen i Indokina, men det var ikke et endelig nederlag. Fortsatt sitter Nguyen van Thieu ved makta i Saigon. USA-imperialismen og dets redskap Thieu-regimet har konsekvent brutt Parisavtalen. De fortsetter sin aggresjon mot Vietnams folk, PRR uttaler 8. oktober i år at de støtter folkets krav om å styrte Thieu. I uttalelsen heter det at det må opprettes en ny administrasjon i Saigon som står for fred og forsoning og at Parisavtalen må overholdes.

Solidaritetskomiteen for Vietnam støtter fullt ut denne uttalelsen som er i full overenstemmelse med Parisavtalen.

Norge har diplomatiske forbindelser med Thieu-administrasjonen, men ikke med PRR som er blitt internasjonalt anerkjent gjennom Parisavtalen. Vi krever at Norge straks anerkjenner folkets regjering i Sør-Vietnam, PRR, og bryter forbindelsene med Saigon-regimet.

I Kambodsja er det åpen krig mellom det kambodsjanske folket ledet av FUNK (Kambodsjas Nasjonale Enhetsfront) og GRUNC (Kambodsjas Kongelige Nasjonale Enhetsregjering), og på den andre siden USA-imperialismen og dens lakeier i Pnom Penh. FUNK har hatt store framganger det siste året. Over 90 prosent av landet med ca. 85 pst. av befolkningen er nå frigjort. På den diplomatiske sektoren har 62 regjeringer anerkjent GRUNC. De alliansefrie landene har gått i spissen for støtten til det kambodsjanske folket.

Quislingen Lon Nol blir stadig mer isolert. Befolkningen i Pnom Penh og andre områder som er midlertidig okkupert av Lon Nol, har reist til militant kamp mot USA og Lon Nol. Kambodsja er enda ikke frigjort. Den eneste årsaken til det, er at USA fortsatt støtter opp om Lon Nol. Denne støtten har en økende tendens. Den er et uttrykk for at USA har strategiske interesser av å opprettholde Lon Nol-regimet og at Lon Nol-regimet er svekket.

Situasjonen er meget lys for det kambodsjanske folket. Slik det nå ser ut, vil Kambodsja bli det første land i Indokina som frigjør seg fra USA-imperialismen. Landsmøtet ser det som en viktig oppgave

å øke støtten til det kambodsjanske folket.

Spørsmålet om GRUNC skal representere Kambodsja skal opp i FN i november. Solidaritetskomiteen for Vietnam krever at Norge stemmer for GRUNC. Vi krever at Norge straks anerkjenner folkets regjering i Kambodsja, GRUNC.

I Laos er enhetsregjeringa mellom Laos' Patriotiske Front og Vientiane-regjeringa opprettet. Dette er i overenstemmelse med det laotiske folkets ønsker om fred og forsoning. Solidaritetskomiteen for Vietnam vil gi sin fulle støtte til Laos' Patriotiske Front som er den eneste som konsekvent forsvaret folkets interesser i Laos. USA har ikke gitt opp håpet om å gjøre Laos til en amerikansk

ny-koloni. Vi må ha oppmerksomheten rettet mot USAs brudd på Vientiane-avtalen.

Verdenssituasjonen er blitt svært forandret i de siste åra. Tidligere var USA den overlegent største imperialistiske makt i verden. Nå er USA-imperialismen på tilbakegang, og motsetningene i verden skjerpes. Solidaritetskomiteen for Vietnam vil studere den nye verdenssituasjonen slik at vi kan drive et bedre solidaritetsarbeid for de indokinesiske folkene. Dette skal ikke skje på bekostning av vårt praktiske solidaritetsarbeid, men er et ledd i arbeidet for å styrke det.

Solidaritetskomiteen for Vietnam vil i kommende landsmøteperiode arbeide for følgende paroler:

- DEN NORSKE REGJERING MÅ ANERKJENNE FOLKETS REGJERING I SØR-VIETNAM, PRR
- FOLKETS REGJERING I KAMBODSJA, GRUNC
- FULL STØTTE TIL FRIGJØRINGSKAMPEN I KAMBODSJA

USA UT AV INDO-KINA - KAMP MOT USA OG THIEUS BRUDD PÅ FREDSAVTALEN

DEN TREDJE KRAFTA

De stadig forverrede levevilkårene i de Saigon-kontrollerte områdene har medført at fler og fler av folkene der reiser seg til kamp. I den siste tida har et stort antall av ulike organisasjoner og fronter blitt dannet. Det de har som felles mål, er å bekjempe Thieus undertrykkende og diktatoriske politikk, og å få ham

avsatt. Frontene er sammensatt av folk fra alle sosiale lag og religiøse og politiske grupperinger. De er ikke tilhengere av PRR, men angriper dem ikke. Deres mål er å bekjempe Thieu og alt han står for. Som en felles betegnelse er de kalt Den Tredje Krafta.

DEN TREDJE KRAFTA

I løpet av det første halve året av 1974 gjennomførte folket i Saigon-områdene 300 registrerte kamper og aksjoner mot Thieu-regimets politikk. I begynnelsen var kampen i første rekke rettet mot prisstigninga og arbeidsløsheten. "Dien Tin", en av den tredje kraftas aviser, skrev i mars 1974: "Republikken Vietnam er det land som har den dårligste handelsbalansen i verden og dets økonomi er helt avhengig av massiv støtte i ulike former fra USA".

I en rapport fra den tredje kraftas representanter under "Stockholmkonferansen for Parisavtalens gjennomførelse" i mars i år, heter det: "Helt siden USA engasjerte seg i Vietnam, har USA ikke brydd seg om å utvikle Saigons økonomi. Tvertimot, for å kunne holde Sør-Vietnam helt i sitt grep har USA utviklet alle tenkelige metoder for å gjøre hele Sør-Vietnams befolkning avhengig av amerikansk dollar. Det store underskuddet i handelsbalansen er derfor en naturlig følge av USA-imperialismen i Sør-Vietnam." Siden har bevegelsen utviklet seg til i større og større grad å motarbeide alle Thieus folkefiendtlige tiltak med i hovedsak å aksjonere mot hans sensur av pressa og hans utbredte korrupsjon.

HVA BESTÅR DEN TREDJE KRAFTA AV?

Det som kjennetegner den tredje krafta er at de aldri angriper PRR, men heller ikke støtter dem direkte. Derimot er de ærlige og innbitte motstandere av Thieu og hans diktatoriske og undertrykkende politikk. Den tredje krafta består av folk fra alle sosiale lag i de Saigon-kontrollerte områdene. Katolikker, buddhister, prester, munkar, akademikere, journalister, aviseiere, arbeidere, bønder, krigsinvalide, kvinneorganisasjoner, ja til og med medlemmer av Saigon-administrasjonen og hæren er med. Noen av de viktigste organisasjonene: Folkebevegelsen mot korrupsjon, "Krefter for nasjonal forsoning", "Folkebevegelsen for Parisavtalens gjennomførelse", "Folkefronten mot sult og for nasjonal forsonelse", "Komiteen til forsvar av arbeidernes interesser", "Komiteen til forsvar av menneske- og borgelige rettigheter", og "Komiteen for pressefrihet".

NOEN AV KAMPENE

18/6: Under en kirkelig konferanse i Saigon offentliggjør 301 katolske prester et dokument om korrupsjon innenfor Thieus administrasjon. 1000 andre prester skriver under på

fordømmelsen.

8/9: 5000 mennesker demonstrerer i to timer i Hue mot Thieu-administrasjonens undertrykkelse av pressefriheten og andre demokratiske rettigheter. 2000 soldater med tåregass og granater sprer folkemassene.

9/9: Hue. Studentforbundet fordømmer USAs planer om å utlevere sju patriotiske vietnamesiske studenter til Saigon-administrasjonen.

10/9: Formannen i "Folkebevegelsen mot korrupsjon", den katolske presten Tran Huu Thanh legger fram anklage nr. 1, dvs. 6 punkter mot Thieu-administrasjonen.

1) Thieu-familiens bruk av offentlige midler til tilegnelse og oppussing av luksusboliger.

2) Thieus tilegnelser gjennom offentlige instanser av store jordeiendommer.

3) Thieufamiliens hamstring av gjødsel og spekulasjon på markedet.

4) "Folkets Sykehus" som fru Thieu fikk av midler som stammer fra tollavgifter og reservert for de rike og Thieufamiliens venner.

5) President Thieus og statsminister Khiems heroninsmugling.

6) Hamstring av risforsyninger fra USA og markedsspekulasjon. Anklagen er rettet mot Thieus tante og Nam Viet Banks direktør.

14/9: Hue: 30 000 demonstranter marsjerer til Phue Camkirken og holder protestmøte mot Thieu-administrasjonen.

26/9: "Komiteen til forsvar av arbeidernes interesser" dannet. Den krever frihet, demokrati, opphevelse av Thieus dekreter om allmen mobilisering, og at ungdommer tvangsvervet til militæret får vende tilbake til produksjonslivet. Samtidig krever de sikre jobber, mindre skatt, bevegelsesfrihet og slutt på tvangsverving.

6/10: "Buddhistenes komite for løslatelse av de politiske fangene", krever at alle de som er fengslet ulovlig, må løslates umiddelbart og at Parisavtalen skal bli gjennomført.

KAMPEN OM PRESSEFRIHETEN

I Thieus dekret nr. 007 forbyr han pressen - trykke opplysninger om pengeskandaler eller andre ting som kan skade regimet. Aviser har allikevel skrevet sannheten om Thieu, noe som har resultert i beslagleggelser og bøter. Forskjellige presseforbund og organisasjoner for demokratiske rettigheter og for gjennomførelse av Parisavtalen går aktivt inn for kampen mot dekret nr. 007.

20/9: Avisene Dai Dan Toc, Dien Tin og

Forts. side 11

Studentdemonstrasjon i Saigon

Pathet Lao: 'like nightingales in the wood'

Phoumi Vongvichit er en av lederne i Laos Patriotiske Front, og er visestatsminister og utenriksminister i den provisoriske nasjonale enhetsregjering i Laos. I juli tok tysk fjernsyn opp et intervju med ham.

ER LPF FORNØYD MED UTVIKLINGA ETTER AT VIENTIANE-AVTALEN BLE UNDERSKREVET?

Etter at Vientiane-avtalen og protokollene ble underskrevet var vi spesielt fornøyd med to ting:

1. Den lange og blodige konflikten i Laos var over. Vi har fått fred igjen og det er skapt et gunstig utgangspunkt for at folket kan leve et bedre liv.

2. Det nasjonale politiske enhetsrådet og den provisoriske nasjonale enhetsregjering er opprettet bestående av de to laotiske parter. Disse to høytstående statsorganene har i innledningsfasen hatt store framganger.

Allikevel er det mye vi kunne ønsket bedre. Freden i Laos er enda ikke stabil. Vientiane-tropper har utført mange landerobringsoperasjoner mot områder som er kontrollert av LPF. Vientianefly og amerikanske fly har fortsatt bombingene og rekognoseringstokter over våre områder, noe som har kostet tap av liv og eiendom. Den sentrale enhetskomiteen for gjennomføring av Vientiane-avtalen har hatt små framganger pga dårlige transportmuligheter og mangel på virkelig samarbeid fra Vientianesiden.

Det er spredd rykter i Vientiane at fremmede tropper skal ha forlatt Laos. Men det er ingenting som tyder på at disse ryktene er riktige. Tvert i mot, det er kommet mange opplysninger om at fremmede offiserer og tropper fremdeles er tilstede og aktive i Laos. Videre representerer USAs

DE INDOKINESISKE FRIGJØRINGSBEVEGELSER SLÅSS SIDE OM SIDE MOT DEN FELLES FIENDEN, USA - IMPERIALISMEN

fortsatte tilstedeværelse med tropper og baser i et naboland en konstant trussel mot fred og sikkerhet i Laos. Men det er enda alvorligere at mange framtrepende representanter for Vientiane ikke er oppriktige når de samarbeider med LPF i enhetsregjeringa og rådet. De har enda ikke gitt opp planene om å bruke deres styrke til å legge press på LPF. De ønsker ikke fred, men vil heller at krigen skal fortsette.

ER ALLE DELER I VIENTIANE-AVTALEN BLITT ETTERFULGT?

Jeg vil si at deler av Vientiane-avtalen er blitt gjennomført. Det laotiske folket med alle deler, sosiale lag, nasjonaliteter og lokale grupper, spesielt funksjonærer, studenter og buddistprester har aktivt støttet avtalen for fred og nasjonal forsoning. Dette

Forts. side 12

DEN TREDJE:: førts.

Song Than trykker Anklage nr. 1. Politiet får straks beskjed om beslaglegging. Noen-

også parlamentsmedlemmer blir med i demonstrasjonen. Representanter fra den utenlandske pressa kommer, men får kameralinsene sine påsmurt av politiet. Etter dette er det nesten daglig aksjoner, demonstrasjoner og protester mot sensuren av pressa. Noen eksempler: 12/10: Mellom 5000 og 6000 journalister og Saigon-borgere demonstrerer mot pressesensuren.

13/10: 29 aviser utgitt i Saigon/Cholon-området (dvs. alle uten 3 aviser) går til en dags utgivelsesstopp mot pressesensuren. Den siste meldinga om denne slags demonstrasjoner har vi fra Dagens Nyheter 1/11. De forteller at dagen før, 31/10, demonstrerer mellom 2000 og 3000 mennesker mot Thieus undertrykkelse. Politiet mishandlet bl.a. katolske prester, parlamentsmedlemmer og en del journalister. Det kom til så store opprøyer at butikkene stengte, og om kvelden turde ingen vise seg i gatene. Torsdagens uroligheter fant sted et døgn før Sør-Vietnams

aviser blir imidlertid smuglet ut og spredd, mens avismedarbeiderne frakter resten ut og tenner på. Det danner seg så mengder av mennesker som roper "Nei til beslaglegging", nasjonaldag som markerer elleveårsdagen for president Ngo Dinh Diems fall i 1963.

PRR OG DEN TREDJE KRAFTA

I en uttalelse fra PRR om den tredje krafta heter det: Disse rettferdige og meget inntrengende krav er i overensstemmelse med Parisavtalen såvel som PRRs 6-punktforslag. PRR hilser disse krav med glede og støtter dem fullstendig."

Deretter oppfordrer PRR alle religiøse og politiske krefter som vil ha fred og nasjonal forsoning til å forene sine krefter i arbeidet og kreve at USA skal ut av Vietnam, at Thieu skal avsettes og at en ny administrasjon skal dannes etter fredsavtalens bestemmelser.

FREDSPRIS...forts.

Japans inkomster av Vietnamkri-
get (Källa: Internationella handels-
och industristatistikministeriet, Ja-
pan).

1965	83 milj dollar
66	445 — —
67	836 — —
68	1061 — —
69	1258 — —
70	1098 — —
71	938 — —
72	847 — —

Og for sitt grunnleggende arbeid for å forberede denne militaristiske tilbakekomsten belønnes altså Sato med Nobels fredspris. Vi synes dette er et grovt forræderi og en dyp fornærmelse mot de som allerede har fått føle den japanske militarismen på kroppen både under 2. verdenskrig og i dag, og som er de virkelige representantene for fred og forsoning. Dette gjelder ikke minst de indokinesiske folkene!

Øvrige kilder:

For Vietnam 4-74
Vietnam-bulletinen 2-74
Kontrast 7-70
Aftenposten 9-10-74
Klassekampen nr. 41-74

PATHET LAOS...forts.

tvinger de som er mot fred og forsoning til å overholde avtalen. Jeg tror fullt og fast at dess mere fredstyrkene blir konsolidert og utvidet, dess bedre resultater vil vi ha med overholdelse av fredsavtalen.
ER DET ANDRE VANSKELIGHETER MED Å GJENNOMFØRE VIENTIANE-AVTALEN? HVIS DET ER DET, TRUER DE DEN PROVISORISKE NASJONALE ENHETSREGJERINGA? Vanskeligheter med å gjennomføre avtalen har dukket opp på mange områder. Jeg har nevnt de militære problemene tidligere. Politisk er det mange representanter for Vientiane som ikke er oppriktige når de samarbeider med oss. De har fremdeles fiendtlige tanker til LPF. Så lenge denne fiendtligheten fins, er det ikke mulig å komme til enhet på andre områder. Dette viser at de ikke samarbeider aktivt med LPF for å bygge fred, sikkerhet og rettferdighet i landet.

På de økonomiske og kulturelle områdene er den laotiske økonomien blitt svekket på grunn av avhengighet til andre land. Den laotiske valutaen har tapt seg i verdi dag for dag. En del laotere har fremmedgjort seg fullstendig fra de nasjonale skikkene og følger de fordervede skikkene til en del utlendinger når det gjelder tenking, klær og andre ting. Å hjelpe disse menneskene med å gjenfinne sitt nasjonale særpreg er en innviklet og vanskelig oppgave.

Enhetsregjeringa ble opprettet for bare tre måneder siden (april 1974).

Phoumi Vongvichit

Enda har den ikke sterk nok tyngde til å utføre alle oppgavene. Og de rotløse, splittede menneskene jeg nevnte tidligere arbeider som en hånd i hanske for å minske prestisjen, hindre arbeidet og motsette seg den nasjonale enhetsregjeringa. Alle laotere fra de forskjellige partier, sosiale lag og nasjonaliteter burde enes og kjempe aktivt mot alle sabotasjehandlinger og forsvarer enhetsregjeringa, rådet, freden og oppnå nasjonal forsoning. Bare ved å gjøre det kan de være verdige til å kalles patrioter, verdig den moralske og materielle støtten og hjelpen vi får fra vennligsinnede nasjoner over hele verden.

Kjøp Solkom-materiell

-Kambodsjastudier-faller Phnom Penh 2.00
-Kambodsjamerker 1.00
-FNL-merker 1.00
-De politiske fangene i Sør-Vietnam 2.00
-Ho Chi Minh-plakat (sort/hvitt) 1.50
-" " (farger) 10.00
-Kontrast nr 3/4-74(Solkoms frontpolitikk) 15.00
-USA og Vietnamkrigen 5.00
-Solkoms kulturhefte 2.00
-Kunstnerplakat (Morten Krogh) 5.00
-Kunstlotteri-plakat 5.00
-Our President Ho Chi Minh 5.00
-For Vietnam programhefte 2.00
-Tor Halstvedt: Vårt folk skal alltid bestå 29.00
-Argumentsamling-fornorsk anerkjennelse av folkets regjeringer i S-Vietnam og Kambodsja, PRRog GRUNC. 5.00
-FNL-møte plakat 0.50
-Innsamlingsplakat(to menn) 1.00
-Innsamlingsplakat(to kvinner) 1.00
-Frigjøringsfrontplakat 1.00
-25 years of Health Work- Vietnamese Studies 5.00
-General Education in the D.R.V.N. 5.00
-Scenes of the general offensive and uprising- noveller 3.00
-Abonnement For Vietnam 1975 10.00
-Medlemskap i Solkom (aktiv eller støtte) for 1975 15.00

Skriv til :

Solkom
Uraniensborgveien 11
Oslo 3
Postg. 20 29 81.

VÅRT FOLK SKAL ALLTID BESTÅ

Til tross for at krigen i Vietnam har rast i flere år, og til tross for den store betydningen Vietnam-krigen har hatt for det politiske liv i Norge, har det kommet forholdsvis få bøker på norsk som har behandlet dette tema. Så denne boka er et kjærkomment tilbud. Den er ei artikkelsamling utgitt etter initiativ fra Solidaritetskomiteen for Vietnam. De fleste av artikklene er skrevet av FNL-aktivister i Norge, Sverige og USA, foruten at vietnamesere som selv har deltatt i frigjøringskampen. Boka er et grundig studium verdt for alle dere som har befattet dere med den krigen, for deg som ikke riktig veit hva som har skjedd og skjer i Vietnam, og også for deg som

muligens har glemt krigen og tror det er fred og ro der nå.

- Her finner du Parisavtalen - dokumentet som svart på hvitt viser USA-imperialismens hittil største nederlag og som er PRRs politiske rettesnor.
- Her finner du en historisk oversikt over Vietnamkrigen. - Her finner du svaret på hvorfor USA i det hele tatt startet krigen, hvem som tjente på den og hvorfor USA ikke har til hensikt å gi fullstendig tapt på kontrollen over Vietnam.
- Her finner du også svaret på hvorfor og hvordan det lille vietnamesiske folket har klart å beseire en suverent overlegent utstyrt militærmakt.
- Her møter du ofrene for krigen, ikke bare i form av tørr statistikk, men også i form av

egne beretninger om de grusomheter de er blitt utsatt for.

- Her treffer du Sara Lidman med en av sine mange glimrende taler til støtte for det vietnamesiske folket.
- Her får du også vite litt om den norske politikken overfor Vietnam - og mye, mye mer!
Vi vil oppfordre deg på det varmeste til å skaffe deg boka. Les den, og framfor alt: bruk den! Den er et viktig våpen i kampen for Vietnams folk. Hvis du dessuten kjøper den fra oss, støtter du samtidig Solidaritetskomiteen økonomisk!

"Vårt folk skal alltid bestå"
Tor Halstvedt (red.)
Pax forlag
Kr. 29,-.

Politiske fanger på besøk i Norge

I Saigon er freden sikret. På livstid. Den sitter i verdens største fengsel.

"Da Frankrike okkuperte landet vårt fikk ikke Vietnam noen hjelp fra USA. I stedet hjalp amerikanerne franskmennene i kampen mot vietnameserne. Nå er amerikanerne aggres-sorer. De gir penger til fengsler som vi blir sperret inn i. Soldater fra USA dreper folket vårt. Hvorfor skulle jeg samarbeide med dem?" (Vitnesbyrd fra Nguyen Dong, Køben-havn 24.10-74.)

Nguyen Dong er en 70 år gammel fisker. Uskyldig mistenkt for å være Vietcong-agent og fengslet. Torturert. Ti år i meningsløs lidelse.

Sydvietnam har halvparten av de politiske fangene iverden. Bortsett fra at det er bort-kasta tid å sitte i fengsel er det livsfarlig.

I hvert fall i Sør-Vietnam. 200 000 menn-esker - tallet på politiske fanger i Sør-Viet-nam svarer til innbyggertallet i et fylke.

Den brune terroren er ikke begrenset til Saigon. Thieu-juntaen har mange underorga-nisasjoner. De gjør jobben sin: Arresterer og dreper vanlige mennesker i hele landet. (Til nå er fire millioner "undersøkt".) Alle som protesterer mot lovene til Thieu blir behandlet som kommunistisympatisører. Krigs-motstandere er det samme som Thieumot-standere. De blir passifisert. Noen skutt. De heldige får elektrosjokk.

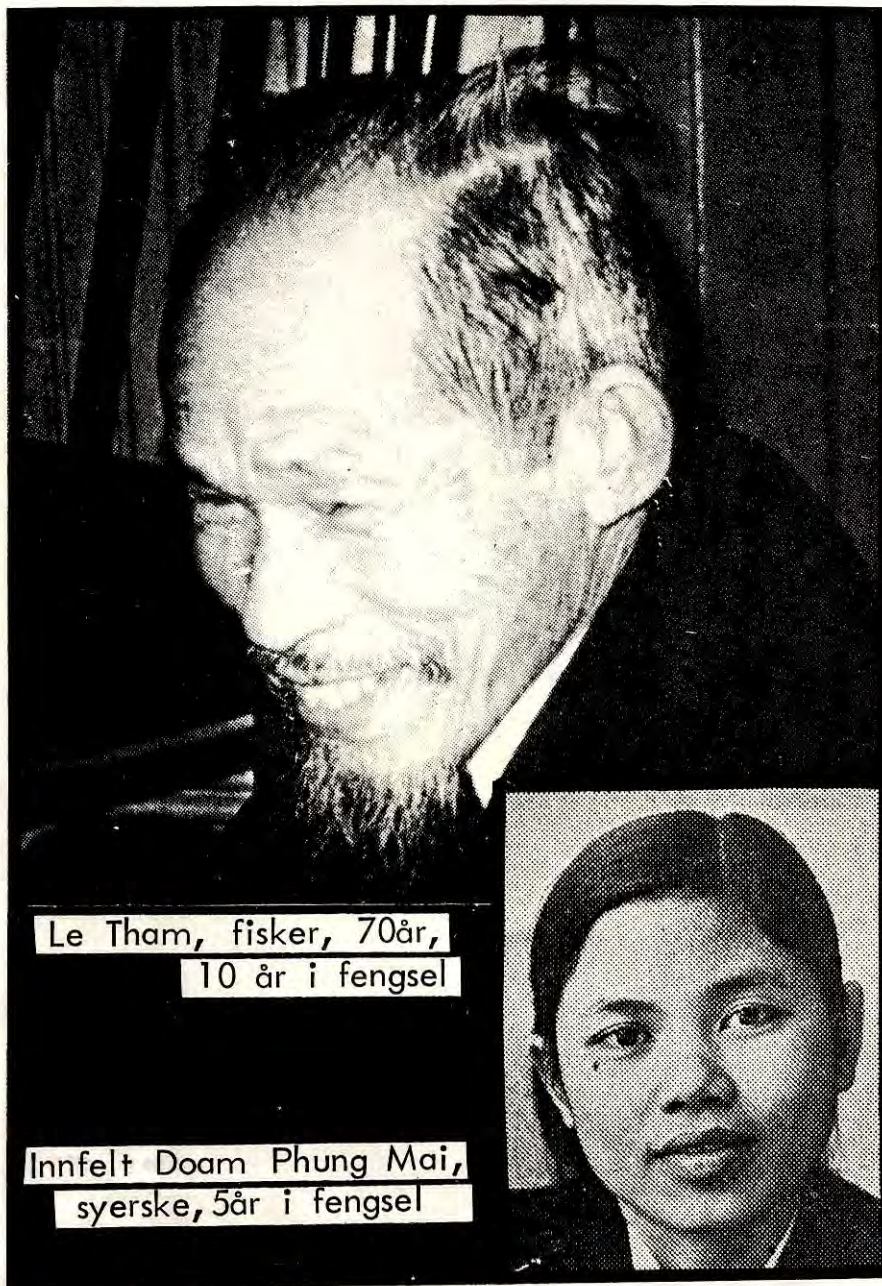
Noen sier at det er langt fra Norge til Viet-nam.

Norge-okkupasjonstid - Grini-oppstilling. En tysk offiser trenger noen til å stelle hagen og roper til fangene: "Fins det en gartner her? Ingen svarer. Stille. En stemme fra fange-rekkene: "Dere kan jo arrestere en".

Grini-fangen ga en treffende beskrivelse av trettsikkerheten som hersker i Sør-Vietnam. Den som er rik og/eller tilhenger av regimet i Saigon kan leve trygt. Men det er forskjell på folk. I Vietnam som i Norge.

"Selv om jeg lever lykkelig i den befridde sonen kan jeg ikke glemme søstrene og brø-drene mine som blir holdt i ulovlig fangen-skap av Saigon-regjeringen.

(Doan Phuong Mui, København, 24.10-74.) En av overraskelsene i Paris-avtalen fra 1973 går ut på at alle politiske fanger skal løslates. Men Thieu vil ha krig. Det vil ikke folket. Den norske regjeringen vakler i spør-smået om Vietnam. I toleransens navn støtter den alle parter i konflikten, fascistregimet inkludert. Det er umulig å si hvor mange mennesker som mister livet på grunn av "Den amerikanske toleransen", men en ting er klarere enn tusen solblinkende bajonetter:

Le Tham, fisker, 70år,
10 år i fengsel

Innfelt Doam Phung Mai,
syerske, 5år i fengsel

For hver dag som går uten at Norge bryter diplomatiske forbindelsene med Republikken Sør-Vietnam, legger regjeringen tunge byr-der på folket - på det norske som på det vietnamesiske.

1) Lovene. Utdrag.

- Forbud mot protestdemonstrasjoner.
- Forbud mot organisering av politiske oppo-sisjonspartier.
- Presserestriksjoner. Sensur.
- Politiet har rett til å åpne ild på åpen ga-gate, uten lov og dom.

Thieu: "Ingenting i arbeidsmetodene våre,

lovgivningen eller administrasjonen av landet vil bli endret. Republikken Sør-Vietnam for-beholder seg retten til å legge visse restrik-sjoner på demokratiet". Når Thieu vakler faller han mot høyre.

2) "Den amerikanske toleransen". Definisjon: "Vi tolererer at når et kommunistisk parti truer med å ta statsmakta fra det amerika-vennlige regimet i et hvilket som helst land, har USA rett til å gripe inn med militær-makt. Videre har USA plikt til å støtte den demokratiske regjeringen med alle midler og til evig tid".

Bildet viser en kambodsjansk luftverngruppe i aktivitet

Norge må stemme GRUNC inn i FN

FNs 29. sesjon har nå begynt. Blant de sakene som skal opp i høst er om den Kongelige nasjonale enhetsregjering i Kambodsja, GRUNC, eller Lon Nol-klikken skal representere Kambodsja. Det kambodsjanske folket leda av FUNK og GRUNC trenger all den politiske støtte som er mulig for å vinne en rask seier. Nå er det Lon Nol-klikken som representerer Kambodsja. Det har stor politisk betydning at Lon Nol mister den anerkjennelse medlemskap i FN innebærer, at deres stol overlates av folkets egen regjering, GRUNC.

USA har latt en del av sin økonomiske og materielle støtte til Lon Nol gå gjennom FN. Hvis GRUNC blir valgt inn vil disse pengene gå til GRUNC.

Norge stemte ved den tilsvarende avstemning i 1973 avholdende når spørsmålet om GRUNCs representasjon ble reist. Norge stemte avholdende når det kom forslag om at saken skulle utsettes til 1974 og at Lon Nol i mellomtida skulle representere Kambodsja.

33 regjeringer sendte i september 1973 et brev til generalsekretæren i FN om at spørsmålet om hvem som skulle representere Kambodsja i FN måtte bli reist. Med 69 mot 24 stemmer ble denne saken vedtatt tatt inn på dagsorden. Bortsett fra Danmark som stemte avholdende, stemte alle de nordiske landa for dette forslaget.

24. oktober 1973 sendte 7 asiatiske regjeringer et annet brev til FNs generalsekretær. I brevet heter det bl.a.: "Det kan ikke nektes for at den Kambodsjanske regjering (Lon Nol) er den regjering som er anerkjent av majoriteten av landene i Asia og Stillehavsområdet. Venner i andre verdensdeler, vil du like at land fra andre verdensdeler skal ta initiativ til å løse dine problemer. Avgjort vil svaret bli nei."

Alle de 7 landene er amerikanske satelitter som i mange år har fått sine "problemer" løst av USA.

Forslaget om at GRUNC skulle overta plassen til Lon Nol-klikken ble nedstemt med 52 mot 50 stemmer. Norge stemte avholdende. Den danske regjeringa stemte mot forslaget og ga dermed sin støtte til Lon Nol. Deretter ble det reist forslag om å utsette saken til neste sesjon.

Igjen skal dette spørsmålet opp i FN, trolig første uka i desember. Denne gang er sjansene meget gode for at GRUNC skal bli valgt inn. I mellomtida har det skjedd en

god del på den diplomatiske front. Far Eastern Economical Review skriver 18. oktober at Sovjet driver en "intens kampanje" for at landene i den 3. verden enten skal stemme blankt eller stemme mot GRUNC. Dette er en temmelig alvorlig ting siden de alliansefrie landene på toppmøtet i 1973 ga sin fulle støtte til GRUNC. Sovjets argument var at det ville bære galt avsted hvis det ble vanlig å anerkjenne eksilregjeringer.

Ved FN-avstemningen i 1973 klarte USA å mikse dagsorden slik at et par afrikanske regjeringer som ville ha stemt for GRUNC ikke var tilstede. I år vil Guinea Bissau og Bangladesh stemme for GRUNC. Trolig vil også Laos gjøre det, i motsetning til i fjor. Andre usikre land er Jordan, Australia og Norge og Sverige.

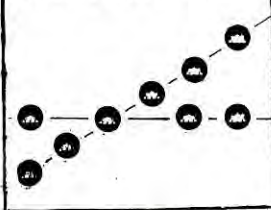
Representanter for norsk og

svensk utenriksdepartement sier at Norge og Sverige også i år vil stemme avholdende. I den situasjonen som er nå med åpen krig er det å stemme avholdende det samme som å støtte den angripende part; USA-imperialismen og deres lakeier i Phnom Penh. Far Eastern Economical Review skriver: "Hvis Phnom Penh-regimet skulle miste plassen ville det skape mange problemer hjemme for USA. Det ville være vanskelig å rettferdiggjøre amerikansk støtte til Lon Nol og det vil bli vanskelig å få vedtatt slik hjelp."

Fra grunnplanen i den Norske Indokinaopinionen reises nå kravet om at Norge straks må anerkjenne PRR og GRUNC. En konsekvens av dette må også være at vi samler oss om kravet at Norge må stemme GRUNC inn i FN!

Kambodsja studier
Faller Phnom Penh?

STUDER HVA SOM
SKJER I
KAMBODSJA !

HEFTET KOSTER KR: 2.00

Leder i Arbeiderbladet 25-5-1966:

"Etter Geneve-avtalen var inngått i 1954 vedtok den norske regjeringen at vi ikke skulle anerkjenne de to deler av Vietnam, da delingen var av midlertidig karakter.

På grunn av i første rekke norske skipsfartsinteresser i Saigon er Norge gradvis blitt presset fra å ha en honorær generalkonsul i Saigon til å akseptere at en Sør-vietnamesisk sendemann i Bonn er blitt akkreditert i Norge."

Utenriksminister Knut Frydenlund:

"En lærdom vi kan trekke av det som skjedde i Chile er at vår solidaritet med demokratiske og progressive krefter ikke må komme for sent."

Knut Frydenlund 20-11-1973:

"Når det gjelder forslagene om anerkjennelse av den Provisoriske Revolusjonære Regjering i Sør-Vietnam og GRUNC i Kambodsja, er vurderingen den at situasjonen i begge disse områder ennå ikke er tilstrekkelig avklart."

**for
vietnam**

Uranienborgveien 11
Postgiro 20 83 13
Oslo 3
Tlf. (02) 60 41 07

Adr: